

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 204/22

Люксембург, 15 декември 2022 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-124/21 P | International Skating Union/Комисия

Генералният адвокат Rantos предлага да се отмени решението на Общия съд, с което се потвърждава антиконкурентният характер на правила на Международния съюз по кьнки

Той предлага делото да бъде върнато на Общия съд

International Skating Union (Международен съюз по кьнки, „UIP“) иска частична отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 16 декември 2020 г., International Skating Union/Комисия (T-93/18). С това решение Общият съд частично е отхвърлил жалбата на UIP за отмяна на решението на Европейската комисия от 8 декември 2017 г. относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП¹. В решението си от декември 2017 г. Комисията е приела, че правилата на UIP, съгласно които участващите в неразрешени от него състезания по пързалане с кьнки спортисти подлежат на строги санкции, противоречат на правилата на Съюза в областта на конкуренцията.

Успоредно с това двамата спортисти, по чиято жалба Комисията е започнала процедурата срещу UIP, са подали насрещна жалба за частична отмяна на обжалваното съдебно решение. Те оспорват частта от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд приема, че въведеният от IPU изключителен и задължителен арбитражен механизъм не може да се счита за „засилващ“ установеното от Комисията ограничение на конкуренцията с оглед на целта.

В представеното днес заключение генералният адвокат Athanasios Rantos предлага решението да бъде отменено и делото да бъде върнато на Общия съд.

По прилагането на конкурентното право към правила, установени от спортни федерации

В предварителните бележки на заключението си генералният адвокат изяснява **аналитичната рамка, която следва да се прилага, когато установени от спортни федерации правила се разглеждат от гледна точка на конкурентното право**. Той изтъква, че правила като тези на UIP, установени от ръководни органи на спортни организации, принципно не са изключени от приложното поле на конкурентното право на Съюза. Тъй като става въпрос за правила на спортни федерации, позоваването на посочените в член 165 ДФЕС специфики на спорта може да се окаже от значение по-специално за целите на преценката на евентуални основания за ограничаване на конкуренцията.

Генералният адвокат припомня, че съгласно практиката на Съда² ограничителни последици от спорна уредба на спортна федерация, които с основание могат да се приемат за необходими за гарантиране на

¹ За обстоятелствата, предхождащи спора, вж. [ПС 159/20](#).

² Вж. в този смисъл решение от 18 юли 2006 г., Меса-Medina и Майсен/Комисия (C-519/04 P) и [ПС 65/06](#).

законна „спортна“ цел, не попадат в приложното поле на член 101, параграф 1 ДФЕС. Това обаче е така само ако последиците не надхвърлят необходимото за гарантиране на постигането на тази цел.

С оглед на ролята, която традиционно им се възлага, спортните федерации са изложени на риск от конфликт на интереси, тъй като, от една страна, разполагат с регулаторни правомощия, а от друга страна осъществяват и икономическа дейност.

Генералният адвокат подчертава, че **сам по себе си фактът, че един и същ субект изпълнява функциите на регулатор и на организатор на спортни състезания, не представлява нарушение на правото на Съюза в областта на конкуренцията.** Освен това основното задължение на спортна федерация в положение като това на UIP е да гарантира, че не е налице неоправдано лишаване от достъп на трети лица до пазара в степен, нарушаваща конкуренцията на него. **При определени обстоятелства спортните федерации могат да откажат достъп до пазара на трети страни, без това да представлява нарушение на правото на конкуренция, ако отказът им е оправдан от легитимни цели и мерките им са пропорционални на тези цели.**

По жалбата

Генералният адвокат разглежда въпроса дали Общият съд е тълкувал правилно член 101, параграф 1 ДФЕС, като е потвърдил спорното решение в частта, в която се установява ограничение на конкуренцията с оглед на целта.

Възниква въпросът дали Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е извършил „комбиниран“ или „паралелен“ анализ за наличие на ограничение на конкуренцията с оглед на целта и за обективната обосновааност и пропорционалност на това ограничение. Генералният адвокат отбелязва, че този подход на Общия съд предизвиква известно объркване, тъй като не става ясно естеството на извършения анализ. Общият съд най-напред прилага класическия подход за установяване на наличие на ограничение на конкуренцията с оглед на целта, като анализира съдържанието на правилата за допустимост. По отношение по-нататък обаче на целите им, тези правила се разглеждат от Общия съд от гледна точка на установените в решение Меса Medina и Мајсен/Комисия критерии за обективна обосновааност на вече констатирани ограничения на конкуренцията.

Генералният адвокат отбелязва необосновааността на Общия съд както по отношение на позицията му за тълкуването на съдържанието на правилата на UIP, така и на преценката му, че несъразмерността на правилата на UIP спрямо преследваните цели е достатъчна, за да се установи ограничение на конкуренцията с оглед на целта. Това всъщност би означавало разширяване на понятието „ограничаване на конкуренцията с оглед на целта“ в противоречие с установената практика на Съда за стеснителното му тълкуване.

С оглед на това **генералният адвокат заключава, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е квалифицирал правилата на UIP като ограничение на конкуренцията с оглед на целта, и предлага първото основание на жалбата да се уважи, като се отмени решението на Общия съд в частта, в която се установява наличие на ограничение на конкуренцията с оглед на целта.**

Генералният адвокат обаче отбелязва, че все още не е установено дали разглежданите споразумения имат „за цел“ да ограничат конкуренцията по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС. Този аспект на спора предполага разглеждането на фактически въпроси въз основа на обстоятелства, които не са преценени от Общия съд в обжалваното съдебно решение. Освен това, тъй като въпросите, свързани с анализа на въздействието върху конкуренцията, не са обсъдени пред Съда, делото не е в състояние, позволяващо да се постанови окончателно решение по този въпрос. Поради това генералният адвокат предлага делото да бъде върнато на Общия съд без произнасяне по съдебните разноски.

По насрещната жалба

Генералният адвокат разглежда въпроса дали Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел за неправилно заключението на Комисията, че правилата за арбитраж на UIP усилват ограничението на конкуренцията, до което водят правилата за допустимост на UIP. Генералният адвокат изразява съмнение дали Комисията правилно определя изключителния и задължителен арбитражен механизъм като „елемент за усилване“ на ограничението на конкуренцията в самостоятелен и отделен от установяването на нарушението анализ, и не приема този подход за безспорен, имайки предвид че Комисията не разглежда самата арбитражна клауза като нарушение.

Според генералния адвокат Общият съд правилно признава, че изключителният и задължителен арбитраж е общоприет метод за разрешаване на спорове и че сключването на арбитражна клауза само по себе си не ограничава конкуренцията. Генералният адвокат отбелязва също и че в този случай арбитражът може да е оправдан от легитимния интерес спортните спорове да бъдат отнасяни до специализиран правораздавателен орган.

По отношение на арбитражното производство пред Спортния арбитражен съд генералният адвокат счита, че то не е сходно на арбитражното производство за държави членки и частноправни субекти, предвидено в разглежданите в решенията Achmea³ и PL Holdings⁴ двустранни инвестиционни споразумения. Поради това установените в тези решения принципи не са приложими към разглежданото в случая арбитражно производство, след като то не може да засегне пълното действие и единството на правото на Съюза.

Генералният адвокат стига до заключението, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че изключителният и задължителен механизъм за арбитраж не може да се определи като „елемент за усилване“ на разглежданото ограничение на конкуренцията.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключението на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „ [Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

³ Решение от 6 март 2018 г., Achmea ([C-284/16](#)) и [ПС 26/18](#).

⁴ Решение от 26 октомври 2021 г., PL Holdings ([C-109/20](#)) и [ПС 190/21](#)